

کونگره‌ی ههورامان ناسی و ریژدانان بوئه‌وزاتانه‌ی ههورامانین یا به‌زاراوه‌ی ههورامانی قسه ده‌کهن که له ۱۵، ۱۶ و ۱۷ ی گولانی سالی ۱۳۷۹ ی هه‌تاوی و ئاوریلی ۲۰۰۰ ی زاینی له شاری سنه‌ی زاناپه‌روه‌ر سازده‌دری.

شاره‌زوری: مهولانا خالد:

قوطب الاقطاب نوسخه‌ی جامعیه و نوسخه‌ی نابیغه مهولانا خالد شاره‌زوری
(قُدس سرُّه العزیز)

روناکی ده‌ری ریگا، نیشاندهری حه‌قیقه‌ت و تیشکی ریبازی خودایی، پیری ده‌ستگیر، سه‌ر زنجیره‌ی ته‌ریقه‌تی نه‌خشی دانشتوی دوندی پیگه‌یشتو، بو تیگه‌یاندنی تیگه‌یشتو، بو ژینه‌ری سه‌ته‌ی سێژده‌هه‌م، تیریژو تیشک و نوری روژ (ضیاء‌الدین ابوالبها) نوسخه‌ی نابیغه، مهولانا خالد ذوالجناحین، شاره‌زوری - ۱ - نه‌خشبه‌ندی زاتیکی گه‌وره‌گران و نورانی و هوزان بووه، هه‌ر وه‌کو زریوار لیواو لیو بووه له زانست و زانین و خواناسی و غیرفان، که له ئاسمانی کورده‌واریدا، روژیکی پرگرشه‌گرش و ورشه‌ورش و پرشینک ده‌ر و تیریژ هاویژ بووه، له ماوه‌یه‌کی که‌مدا له سوینگی گرینگی نوری خوئی، به‌شیکی زوری له نیشتمانه‌کانی جیهانی ئیسلامی سه‌رده‌می خوئی روناک کرده‌وه و په‌رده‌ی ره‌ش و نه‌گبه‌تی له سه‌ردل و ده‌رونی خه‌لکی لادا و نوری خواناسی و زانست و خو و ئاکاری جوان و چاکی له دل و هه‌ناوی خه‌لکدا هه‌لکرد.

خوایخوشبو هیدایه‌ت^{میجده} له (تذکره‌ ریاض العارفین) دا له بابته‌ حه‌زهرتی مهولانا خالد نه‌خشبه‌ندی یه‌وه (قدس سره‌ العزیز) نوسیویه‌تی: «خالد کوری ئه‌حمده‌ حوسه‌ینی سوله‌یمانه‌یی، فه‌خری عاریفان و زینه‌تی سالیکانه‌و جیی شانازی هه‌موانه، شیخ‌خالید، له پیگه‌یشتن و تی‌گه‌یاندن و تیگه‌یشتندا له‌بار و بابته‌ی سوری و مه‌عنه‌وی ته‌ک و تاک بو، له تو‌رهمه‌ی کوردانی سوله‌یمانی یه‌و له به‌غا‌خیوی خانه‌قاو خاوه‌ن باره‌گا بووه.

له‌گه‌ل زانایان و هوزانفانانی خولی خویدا هاو ده‌م و هاو نشین بووه، ساله‌های سال به‌فه‌قی‌یه‌تی هه‌لوه‌دای فیرونی زانست و زانین بووه له‌خزمه‌ت زانایان و پیرانی

دهستگیری ئه و روزگار، رهنج و شه و نخونی کیشاوه، تامهزه ی مه عریفهت و حوتاسین و خواناسی چیشته و چه شکه ی کردوه، درگانه ی په ناگای هه ژاران و کوری ته ژی له میران بو، زور دلاوا و دل لاوین بو به تاعهت و عیادهت کردن بو خوا ناو داربو، زوری ته ریفهت دیوه، به لام ئاگری ئه وینی ریبازی نه خشی له دل و هه ناویداگری گرتوه و ئوگر به و ته ریفهت بو، ئیستا زنجیره ی بهرزو ته رزی نه خشی به وجودی ئه و نه خشاوه و شانازی پیوه ده کا، شیخیکی سهر به خو و شیایوی ئه و دارو دیاره یه، له ولاتی زور دوره وه به تایهت خه لک ده چونه ده سبوسی، به هو ی دهرونی پاکی ئه وزاته پاکه وه قفلی گه نجینه ی ویست و ئاره زیان ده که نه وه...» ۲- باوکی مهولانا خالد ناوی خوسه ینه و ۳- له تیره ی (میکایه لی) یه که یه کیکه له تیره کانی خیلی جافی مرادی. نوکته: هه ندی لایان وایه ناوی باوکی مهولانا خالد ئه حمده -ه، ههر وه کو محمه مد بن سلیمان عه بیدی نوسیوتی. (۱)

زاناو خواناسی گه و ره مه لا محمه مد - ی (مه حوی) که له سالی / ۱۲۵۲ کوچی له دایک بووه له ۱۳۲۴ کوچی مانگی وه فاتی کردوه له په سنی حه زره تی مه وه لانا خالید شاره زوری به شیعر فه رمویه تی ئه مه بریک له و هوته:

هوته:

وتم: واهه رفه رازت کردم، ئه مجا سا ده خیلتم بم
له باتیی من، صه با، تو ده چیه وه عه رض که ئه مجاره

(۱) لاپه ره ی ۲۹ ی په راهی حه دقه ی ندیه له ته ریفه تی نه خشبه ندی یه دا که له په راهی پهرتوکی (فیض وارد) له سهر کتیی رهوز مه رسیه ی مهولانا خالد چاپی میسر سالی ۱۳۱۳ کوچی دا نوسراوه.

خیلی جاف زیاتر له بیست هه زار بنه مالهن که له کوردستانی گه رمین و کویستاندا ده ژین.

ئه گهرچی موده بیکه من له ظولماتی سیا بهختی
 ونه، زهره ی وجودم، روژی روناکم شهوی تاره
 له فهیضی ناوی مهولانا ضیائهدین)ه وه ئیسته
 هه مو روژه شهوم، قه تره ی وجودم به حری ئهنواره
 هه تا ئه و ناوه پاکه م کرده زیکرو فیکری روژو شهو
 هه ناسه م بوئی میسکی گرتوه لیوم شه که رباره
 به یومنی ئه و به هاره پایزو زستان و هاوینم
 که هه ر گاهی بکه م به حسی له ده ورم گول به خه رواره
 به ئیخلاسی ئه وم ئاوینه که ی دل وا جه لاداوه
 که چیه ری شاهیدی مه قصودی تیدا نموداره
 جه مالی رابیطه ی وا دل به ره به ختی خه والوشم
 به ئوممیدی ته ماشا به ک هه میشه چاوی بیداره (۱)
 هه زه ته ی مهولانا خالد له هوزی میکایه لی جافه، هه ندی لایان وایه له سالی
 ۱۱۹۲ و هه ندی تریش لایان وایه له ۱۱۹۳ ی مانگی و ۱۷۷۹ ز - له قه ره داغ سه ره به
 سوله یمانی له دایک بوه - ۴ - به لام مهولانا شیخ ئه سعده صاحب که خزمی مهولانا
 خالده، له کتیبی: (بغیة الواجد) دا سالی ۱۱۹۳ ی به راست داناوه (۲) - ۵ - دایکی مهولانا
 خالد ناوی فاته خاتون ژنیکی سه بیده له به ره ی سه بید محمه د زاھید ناو دار به (پیر
 خدری شاهویی) به - ۶ - باوکی هه زه ته ی مهولانا خالد مهولانا ئه حمه د حوسهینی له
 نه وه ی پیر میکایه لی شهش قامکه ی جافه (۳)

(۱) دیوانی مه حوی په ره ی ۴۶۷ تا ۴۶۵ چاپی ۱۳۶۷ ئوسفیتی ئیران اینتشارات صلاح الدین
 ایوبی مرکز نشر فرهنگ و ادبیات کردی.

(۲) یادی مهردان ج ۱ په ره ی ۸ چاپی ۱۹۷۹ ز کوری زانیاری کورد.

(۳) میژوی مه شاهیری کورد لا په ره ی ۲۹۷ و ئه کراد له بادینان په ره ی ۷۷

هه ندى لايان وايه هه زره تى مهولانا خالد ده چيته وه سه ره هه زره تى عوسمان كورى عه فان^(۱) ناودار به زى نوره ين خه ليفه ي سيوه م.
هوزى مهولانا له بهر ته وه ي ده چيته وه سه ره پير ميكايه ل به پير ميكايه لي ناوداره.

خويتدنى مهولانا خالد:

هه زره تى مهولانا خالد له سه ره تاوه له قه ره داغ له پينج فرسه خى سوله يمانى قورئانى پيروزو كتيبه ورديله كانى باوى روزگارى خوئى: فارسى و كوردى و عه ره بى لاي باوكى خويتدوه. جا له دو اييدا ته وپش وه كو هه مو مه لا و فه قى، نيو كورده وارى بو خويندن ده چيته حوجره ي فه قى يان و به فه قى يه تى شاره و شارو گوندا و گوند بو فيربونى زانست ده گه رى، له فيرگه ي هوزانفانانكي وه كو مه لا سه ييد عه بدولكه ريم به رزنجى و مه لا سه ييد ره حيم به رزنجى برابى مه لا سه ييد عه بدولكه ريم، مه لا جه لاله دين خورمالى، شيخ مارفى نو دى كه له ته ريقه تدا له سه ر ريبازى قادري بو وه لاي مه لا ئيبراهيم بياره ي^(۲) و مه لا محمه د صالح ته ره ماري^(۳) و شيخ عه بدوللا خه رپانى و مه لا مه حمود غه زايى و عه للامه مه لا ره حيم^(۴) كه هه ره كه له وانه ته ستيره به كى گه ش و پرشينگدار بون به ئاسمانى زانين و زانست و ته دهب و فه ره ننگ و زانبارى يه وه. هه ره وها ماوه يه كيش لاي (صبغة الله) ته فه ندى له به غا خويتدويه تى.
مهولانا خالد، ماوه يه كيش له فيرگه ي عه للامه ي گه وره: مه لا محمه د كورى ئاده م باله كى خويتدويه تى.

(۱) نه نوارى قوديسييه په ره ي ۲۲۵

(۲) تاريخى سوله يمانى په ره ي ۲۲۵.

(۳) ته ره مار گونديكه له ناوچه ي سورداش

(۴) زيارى گونديكه لاي شه قلاوه سه ره به هه ولير

حه زره تی مهولانا خالد له سه ره تاي خویندنه وه خوی به کهم خهوی و کهم خوژی
 گرتبو و خوی دابوه عیبادت کردن و ریاضت کیشان و دواي ته و او کردنی دهرس
 خویندن و پیا چونه وه، کاتی خوئی به عیبادت و زیکر و فیکر کردنه وه و قورئان خویندن
 و سه رنج دان به و اتاو ته فسیری قورئان، رای ده بوارد.
 مهولانا خالد گیان و له شی پاکسی خوئی بو دهرکی ئه نواری مه عرفهت و تی
 گه یشتن و پیگه یشتن، ئاماده، ده کرد. هه روا قه ریحه ی ذاتی و زه وق و چه شه ی خوا
 پیدای خوئی تا قی ده کرده وه و جارو بار چامه و هوننه ی دهوت و شیعی ده هونده وه و
 کهم کهم هیژی نوسه ری و شیعو شاعیری په یا کرد.

ئه مه ش شیعیک له مهولانا خالد

دور له روت هیئنده موته و وهل بو شهوی هیجرانی تار
 موخته سه ر زور دهست دریژی کرده زولفه یینی تو
 چاوی بيمارت که ئه روانی «شیفا» یه بو نه خوش (۱)
 «بوعه لی» ئه م «حکمة العین» هی نییه وه ک عه یینی تو. (۲)
 رومهت ئاوی دلارامی هه وای ته کرده
 تا له سه ر کولمت دهری خست شیوه یی قه و سه یینی تو (۳)

(۱) ئامازه یه بو کتییی شفای بوعه لی سینا له مه نتیق، ئیلاهیات و ته بیعیات، وه گرینگترین کتیبه له
 فه لسه فه ی ئیسلامی داو له حکمهت دا، ئه و پله ی هه یه که قانون له پزشکی دا هه یه تی و زوری شرح
 له سه ر نوسراوه که له هه موان په ره دارتر شه رحی سه دره دین شیرازی یه.

(۲) مه به ست له بوعه لی کوری سینایه و (حکمة العین) یش له فه لسه فه و پزشکی دایه نوسراوی
 بوعه لی سینایه

(۳) یانی تا له سه ر کولمت کولکه زیرینه: قه وس و قه زه ح و به لکه زیرینه له شیوه ی برویی که و انت
 ساز بدهن

بیټو «خالد» شهرحی ټهو ټهبرو مشکینه بکا
«قاب قوسین» ه مه تافی روحي بو سه همینی تو (۱)

حاجی قادر کوئی و مهولانا خالد

حاجی قادر کوئی به شاعر دهلی: قوتبی زه مانه حه زره تی مهولانا خالد شاره زوری
نه قشبه نندی (۷۷۷-۱۸۲۶ ز) هر وه کو من له دهس داگیر که ران ټاواره بووه.

قوتبی زه مانه خالد ټاواره بو وه کو من

بی قه درو قیمة ت و شان، بی خان مان و بی نان. (۲)

دوای گه رانه وه، بو قه رده داغ، ټهو ره حمان پاشای بابان تکا له مهولانا خالد ده کا
که بچیته سوله یمانی و له فیترگی هی ټهو دا خه ریکی دهرس و تنه وه، به فقهی و مه لایان بی.
به لام مهولانا دهلی: هیمان ده یه وی بخوینی و له قه رده ا غه وه ده چیته ټیران و له شاری سنه
له فیترگی عه للامه ی ناودار شیخ محمه د قه سیم مه ردوخی که ماموستای زانستی ریازی
بو دهس ده کا به خویندنی حیساب و هه نده سه و فه له کیات و زانستی حکیمه ت و
هه یته ت و ټه ستره ناسی و خه ریکی فیرونی ټهو زانستانه ده بی و له دوایا. ټیجازه ی ټیفتا و
ته دریس له مه عاریفی ټیسلامیدا لای ټهو زاته و هر ده گری و له سالی ۱۲۱۳ ی کوچی

(۱) قاب قوسین: ژبی که وان، مه تاف: جی تواف و سورانه وه یانی ټه گه ر بیټو خالد ده م له شهرحی
بروی ره شی بوښ خوشت بدا ټه بی به ټه نده زه ی دوری ژبی که وانیک، وه کو په روانه به ده وری
رومه ت دا بسور ټه وه و روحیشی بکاته نیشانه بو تیری موژکانت قاب قوسین: ټاماژه به بو میعراجی
ره سولی خوا له شه وی ټیسرا - بروانه کتیبی روحي مهولانا خالد، هی پیره میرد. په ره ی ۹۱ تا ۹۰
چاپی ۱۹۸۷ چاپخانه ی زه مان به غا -

(۲) په ره ی ۸۷ دیوانی حاجی قادر کوئی چاپی ۱۹۸۶ - به غا

مانگی له شاری سنه‌ی زانا په‌روه‌ر ده‌گه‌ریته‌وه بو نیشتمانی باو باپیرانی خوئی، له‌و سه‌رده‌مه‌ی دا - له‌سالی ۱۷۹۸ ز - مه‌ولانا شیخ عه‌بدو‌لکه‌ریم به‌رزنجی ماموستای مه‌ولانا خالد له شاری سوله‌یمانی بارگه‌ی به‌روه‌و لای خوا تیکنابو، جا کورئ له زانایان تکا له مه‌ولانا خالد ده‌که‌ن بچیته سوله‌یمانی و له‌سه‌ر فی‌رگه‌ی ئه‌وزاته پاکه‌ خه‌ریکی ده‌رس و تنه‌وه‌و ری‌نویئی کردن بی. جا له شاری سوله‌یمانی فه‌قی و مه‌لایه‌کی زور له‌هر لایه‌که‌وه‌روده‌که‌نه مه‌ولانا خالد شاره‌زوری و له‌زانست و زانینی ئه‌وزاته پاک و چاک و زاناو بلیمه‌ته، زانست و خو و ئاکاری چاک و جوان و خودایی فی‌ر ده‌بن.

مه‌ولانا خالد دوای شه‌ش سال ده‌رس و تنه‌وه‌ له‌سالی ۱۲۲۰ ی مانگی و ۱۸۰۵ ز - بو‌حه‌ج و زیاره‌ت به‌روه‌و حیجاز و مه‌که‌ و مه‌دینه‌ ده‌که‌ویته‌ ری‌نگا، له‌ری‌نگای موصل، دیار به‌کر، ره‌ها، هه‌له‌ب و شاره‌کانی شام و فه‌له‌ ستینه‌وه، ده‌رواو له‌هه‌ر شارو ئاوايه‌کدا ده‌چیته‌ دیدنه‌ی زانایان و پیاو چاکانی ئه‌و شوینانه‌و خه‌ریکی ئیفاده‌و ئیستیفاده‌ ئه‌بی، له‌شام ده‌چیته‌ دیداری (شیخ محه‌مه‌د کوز به‌ری) که‌ له‌سالی ۱۲۳۱ کوچی وه‌فاتی کردوه، که‌ موده‌ریسی دارالحدیس بوه). له‌مزگه‌وتی به‌نی ئومه‌یه‌ له‌شاری دیمه‌شق دا وه‌روا له‌ویدا ده‌چیته‌ خزمه‌ت شیخ مسته‌فا کوردی که‌ هه‌ر دوکیان له‌عیلم و عه‌مه‌لدا زور ناودارو عه‌للامه‌ی روزگار بون و له‌فی‌رگه‌ی پر پیت و به‌ره‌که‌تی ئه‌و دو زاته‌دا ئیجازه‌ی ئه‌ورا دو ئه‌زکارو گیرانه‌وه‌ی فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ (د - خ) وه‌رده‌گری و له‌گه‌ل ته‌ریقه‌تی قادریشدا ناسیاو ده‌بی^(۱)

مه‌ولانا خالید دوا به‌دوای زیاره‌ت کردن له‌مه‌که‌وه‌ به‌روه‌و مه‌دینه‌ ده‌روا و له‌و ماوه‌ی که‌ له‌شاری مه‌دینه‌دا بووه‌ قه‌صیده‌یه‌ک به‌زمانی فارسی له‌په‌سه‌ندی پیغه‌مبه‌ر دا (د - خ) که‌ به‌حه‌وت به‌ند ناو داره، دائه‌نی: -

(۱) بروانه‌ ئه‌نواری قودسیه‌ لاپه‌ره‌ی ۲۲۶.

هونه:

سرور عالم! من دلداده حيران توام
واله و سرگشته‌ی سودای هجران توام
شاه تخت قاب قوسینی تو، من کمتر گدا
کی بُود یارای آن گویم که مهمان توام
دیگران بهر طوافِ کعبه می آیند و من
کوبه کو افتاده‌ی، کوه و بیابان توام
دوش در خوابم نهادند افسرِ شاهی به سر

گوئیا پا می‌نهد بر فرق، دربانی توام
دهلین: مهولانا خالد شهویک شاعره بدوللا دیهله‌وی له‌خه‌وندا له جلیکی
دهرویشدا نه‌بینی و پیی دهلی: برو حج ته‌وه بو له سالی ۱۲۲۰ کوچی دا چوته حج و
دوای گهرانه‌وه بو شاری سوله‌یمانی: چاوی به میرزا ره‌حیم به گک ناودار به (محهمه‌د
دهرویش عه‌ظیم ئابادی) ده‌که‌وی و پیکه‌وه له سالی ۱۲۲۲ - هندی دهلین: له
۱۲۲۴ ی مانگی و ۱۸۰۹ ز - به ره‌ودیله‌ی ده‌رون و ده‌چنه حوزوری شاعره بدوللا
دیهله‌ووی مورشیدو شیخی ته‌ریقه‌تی نه‌خشی هیند^(۱) که له کوردستاندا به (به‌هائه‌دین
محهمه‌د نه‌حشبه‌ند ناوه‌داره و ناز ناوی (خواجه‌ی موشکیل گوشا) ی پی دراوه، هه‌ر
وه کو حه‌زره‌تی مهولانا خالد له په‌سه‌ندی ته‌ودا فه‌رمویه‌تی:

(۱) بروانه تاریخی سوله‌یمانی لاپه‌ره‌ی ۲۲۵ و التعریف بمساجد السلیمانیه لاپه‌ره‌ی ۴۸ و
تاریخی تصوف له کوردستاندا لاپه‌ره‌ی ۱۰۵.

هوئنه :

به بی نقشی چو کردی سر بلندش نهادی نام شاه نقشبندش
زبس از وی گره از کار و اشد خطابش خواجهی مشکل گشا شد
ده گیرنه وه که مهولانا خالد له (ریگای کوردستان و کرمانشاه و همه دان، تاران،
بستام، خهرقان، سه منان و نیشابور، به ره و هیندوستان دهر و او له بستام له کاتی زیاره تی
قه بری (سولتان الاولیا شیخ بایه زیدی بستامی) بره شیعیک ده لی که همه هندی له و
شیعرا نه یه:

هوئنه :

یارب به حق تربت سلطان بایزید یارب به قاطعیت برهان بایزید
یارب به آشیانه ی شهباز لامکان یعنی به قرب و منزلت جان بایزید
تائه و شوینه که دهر فهرمی:
بر (خالد) شکسته ی پیچاره ی غریب
بگشا، دری، زمخزن، عرفان بایزید
او را به خود، رسان و ز خود بینش رهان
او هم شود یکی ز غلامان بایزید
وه له و یوه بو زیاره تی باره گای (هزه ته تی ایمام ره زا - (س) ده چینه مه شهد وه
گهل زانایانی ته وی ده که ویته نیوباسی عیلمی و فه لسه فی، همو له زانایی، حازر جوابی،
وردی و بیروردی ته وزاته مات ده مین.
هزه ته تی مهولانا خالد شاره زوری له مه شه ده وه به ره و شاری جام ته رواو
له کاتی زیاره تی گلکوی شیخ الاسلام شیخ ته حمه د نامتی جامی چهن شیعیک به م جوره
ده لی :-

هوټه:

(خالد) بياو عزم سفر در اين مقام كن

بر روضه رضا به دل و جان سلام كن
مهولانا خالد له و سه فوره دا ټه گاته خاكي ټه فغانستان و له شاره كاني هيرات،
قهنده هار، كابل، پيشاوهر و لاهوره وه ټه رواو له همو شوينيك له وشارانه له گهل
زانايان دا ټه كه ويټه و تو يو ټو قسه ي زانستي و زانباري و له زور به ي ټه وشوينانه، زور ريز له
مهولانا خالد ده گرن و له زانايي و نوكته زاني و وردی و حاضر جوابي و زانست و عيلمی
مهولانا خالد كه لك وهرده گرن و شاد دهن و سهر سور ده مين.

مهولانا له ټه فغانستانه وه ده چيټه هيټدوستان.

موسافره ت و ريټواري مهولانا خالد له سوله يمانی يه وه تا چوني بو هيټدوستان
ماوه ي ساليكي خاياندوه، له ريگادا كاتي ده گه يشته ههر گوندو شاريك، ده كو شا
تاچاوي به زانايان و پياو ماقولان و خواناسان بكه وي ټو قسه يان له گهلدا بكا، له هه ندي له
شاره كاني ټيران، بو ويټه له گهل زانايان و تو يو ټو قسه ي عيلمی و دينی، دا مه زاندوه. جا
دواي ټه وه ي زانايان به راده ي عيلم و زانست و ټاگاداري و ته قواي ټه وزاته په يان ده برد،
زوريان ريز بو دانه ناو ته نانه ت ده كو شان له باتي سهردان له هيټدوستان له ټيران لاي ټه وان
بميتته وه و خه ريكي ټيفاضه، بي.

مهولانا خالد له وه لام دا پي ده فهرمون: هيمن به مه قسه د و مه قسه د نه گه يشتوم،
شوين دانانی ټه م سه فهره م ده رك كرده و ليم حالي بو وه هه نكاوي، كه له م ريگايه دا
دام ناوه به ټيختياري خو م نيه.

هوټه:

(رشته ای در گردنم افکنده دوست می بزد هر جا که خاطر خواه اوست)
مهولانا خالد كاتي ده گاته شاري ديپلي و به (دار الارشاد - جيهان ټاباد) ده گاو له

شا عہدوللا دہلہوی نیریک دہیتہوہ، دو قہسیدہی عہرہبی و فارسی دہلی کہ یہ کہم
شعیری عہرہبی یہ کہی تہمہ یہ:

ہونہ:

گملت مسافۃ کعبۃ الآمالِ حمداً لمنّ قد منّ بالاکمالِ

تہمہش چہن شعیریک لہ قہسیدہ فارسی یہ کہی: -

ہونہ

دہید از من خبر آن شاہ خوبان را بہ پنہانی
کہ عالم زندہ شد بار دیگر از ابر نیسانی
صف نظارگان در انتظارش چشم بر راہند
پری رویان ہمہ جمعند و مطرب در غزل خوانی
خرامان و چمان با صد ہزاران عشوہ و دستان
کند تشریف را یکدم بہ صحن گلشن ارزانی
گذارَد از کفِ پا لالہ را مرہم بہ داغ دل
نہد داغ غلامی لالہ رویان را بہ پیشانی
بُرد آب از لطافت تازہ گلہای بہاری را
دہد تاب از خجالت نو نہالان گلستانی
کند آکنده از رشک رخس گل را بہ خون دل
کند شرمندہ طاوس چمن را در خرامانی
شود روشن بہ دیدار شریفش دیدۃ نرگس
رہد از پای بوش سنبلی تر از پریشانی
تائہوی کہ یادی مہمدوحہ کہی دہ کا و دہلی:

هزاران گل شکفته از نسیم صبح در یکدم
چو دلہای مریدان از نگاهِ قطب ربانی
چراغِ آفرینش مهر برج دانش و بینش
کلید گنج حکمت، مخزنِ اسرار سبحانی
مہین رهنمایان شمع جمعِ اولیا دین
دلیل پیشوایان، قبلۂ اعیان روحانی
عبیدالله شاه دہلوی، کز التفات او
دہد سنگ سیه خاصیت لعل بدخشانی
امام اولیا سیاحِ بیدایِ خدا بینی
ندیمِ کبریا، سبّاحِ دریایِ خدا دانی
یَمَن شد گوئیا ہندوستان از یَمَنِ انفاسش
دمادم می دہد زو نفعۂ انفاسِ رحمانی
دوای چہن شیعری تر ئاوادہ فہرمی:۔
اگر چہ کافرستان است باشد از وجود او
بہشت و این سخن نبود خلافِ نصّ قرآنی
مرا نادیدہ باشد با سرکوش سر و کاری
پس از دیدن عراقی را تَبُد با پیر ملتانی
بسی تویخ کردند اہل توران و خراسانم
بہ دارالکُفر رفتن چون پسندی گر مسلمانی
بہ دہلی ظلمت و کفر است گفتند و بہ دل گفتم
بہ ظلمت رو، اگر در جستجوی آب حیوانی
نشد باطل صحبت ز اولیای یثرب و بطحا
میسر آنچه ازوی شد مرا نادیدہ ارزانی

به جان شوبنده اش ای آنکه می خواهی شدن آزاد
 ز تشویلات نفسانی و تلیسات شیطانی
 لغیمی گفت: من نزدیکم و شناسمش، گفتم
 مگر نقل ابوجهل و پیمبر را نمی دانی؟
 تمنای قبولش دارم و دانم که ناهلم
 مدد یا روح شاه نقشبندو غوث گیلانی
 بخود کن آشنا، چون کردیم از خویش بیگانه
 عطای احمدی فرما، چو ما کردیم مسلمانی
 ز جام فیض خود کن «خالد» درمانده را سیراب
 که او لب تشنه تیه است و تو دریای احسانی
 مهولانا خالد سهر له به یانی ۲۶ ی ذیحجه هی سالی ۱۲۲۴ ی کوچی مانگی
 ده چپته خانه قای شاه عبداللآ و له دوا نیوه روئی تهو روژهدا پیری ده ستگیری خوئی
 زیارهت ده کا^(۱)

شاه عبداللآ ههر له سهره تایی دیداردا بوئی دهر ته که وی که مهولانا له ههر بارو
 بابه تیکه وه ناماده و شیاهو بو ته مه سوک وه رگرتن و فیربون و بارهینان بو ریباری
 نه خشبه ندی، جا ههر له بهر ته مه زور به ریژه وه سهرنجی دایه مهولاناو به خوشیه وه
 پیشوازی لی کردو مهولانای به (ذکر و فکر) داب و ده ستوری ته م ریازه، ناسیاو کرد، به
 مهولانا ده لی ههر وه کو سالیکانی تر له خانه قادا سهره رای سهر و سلوک و به شداری
 کردن له کووری خه تم و ته رک و ته سپاردهی موریدی، گوشه یه ک له کاره کانی روژانه ی
 خانه قا بگریته ته ستو، مهولانا به دلی خوئی ئاو هیئان بو خانه قا ده گریته ته ستو و بو ماوه ی
 پینج مانگی ره به ق له که ره به یانیا نه وه تا نویژی شیوان، خهریکی ئاو هیئان ده بی، له و

(۱) بروانه میژوی سوله یمانی لاپه ره ی ۲۲۵ و التعریف به مه ساجدی سوله یمانی لاپه ره ی ۴۸ و
 میژوی ته صوف له کوردستاندا لاپه ره ی ۱۰۵.

ماوه بهدا هممو روژیک چهندين جار له کانی یه کهوه که له خانهقاش دوربوه، بهسه تل و مهشکه و گوژه و دیزه ئاوی بو خانهقا هیناوه و بهو جوړه ئاوی پپووستی دابین ده کرد. جا ههر کاتی له ئاو هینان ته و او ده بو، ده چو خه ریکی کارو بارو ته سپارده ی خوا دوزی خوئی ده بوو له سوینگی ریازهت کیشان و خو له دارو بهرد دان و جی به جی کردنی دابو ده ستوری ریازی ته ریهت، دوا ی پینج مانگ گه یشته پله ی حوزورو موشاهه ده. جا دوا ی سال و نیویک مانه وه پله ی فه ناو به قای به ته و او ه تی گیرهات و به نهردیوانی که مالدا سهر که وته سهر سهری و گه یشته دوندی خواناسی ئه وسا شاعه بدوللا ئیجازه ی ته ریهت و رینوینی له ریازی نه خشه نندی، قادری کوبره وی چه شته و سهره وه ردی یه ی پی دا (۱)

جا به ده سی خوئی خه لاتیکی دهرویشی دابه سهر شانیدا ئه مهش دهقی ئیجازه نامه که: -

به ناوی خوای به خشه رو دلوقان و دل لاین، دوا ی سپاس و درود بو پیغه مبه ر و یارانی ئه و زاته منی هه ژار عه بدوللا ی نه خشه نندی موجه دید (د - خ) راده گه ینی که سهری زانایانی دین و هه لئارده ی دا خوازانی ریی حه قولیه قین حه زره تی مهولانا خالید، خوای به ر ز بی پاریری، بو به دهس هینانی ریازی نه خشه نندی له کوردستانه وه، هاتوته لای ئه م هه ژاره و روژگاریک له خه لوه تدا خه ریکی زیکرو سه یرو سلوک و بیرکردنه وه له خواناسی و خوا دوزی بو، سپاس بو خوا به عنایه تی خوای پاک و بیخه وش و به یارمه تی ئه نفاسی پاکی پیرانی گه و ره ی ته ریهت (د - خ) به نهردیوان و په یژه ی ته ریهت و شه ریهت دا سهر که وتوته سهر، سهری و به حوزورو یاد داشت و ته هذیبی لطایفی عالمی ئه مرو فه ناو به قاو بی خودی گه یشته وه نورو تیریژی نه ینی لطایفی عالمی خهلق و چوئی یهت (که یفیات) و حالاتی که به سهر هه یته تی و یژدانی سالیک له ریگای حه زره تی موجه دید ره حمه تی خوای له سهری، فه یض ئه بهن، دل و

(۱) بروانه کو واری کووری زانیاری کوردی ج ۱ به غا لاپه ره ی ۷۰۲ سالی ۱۹۷۲ زاینی.

دهرونی ئهوانی نورانی کردوه له کهمالی ریبازهوه گهیشوتته ته کمیل - ی ئهوه، جا ئهومان ئیجازه داو کردمانه خهلیفه و جی نیشی خوّم، بوّ بارهینانی داخوا زانی حهق و حهقیقهت و بوّ ئهوانه ی ئه یانهوی به رچه ی قادری، چهشتی، کوبرهوی و سوه ره وردی و نه خسه بندی دا برون، رابه ر و فیرکاری هه ر وه کو له م ریبازه دا باوه، دهستی ئه و دهستی منه و ئه وان جیگرو خهلیفه ی به راستی پیرانی دهستگیری منن. رهزای ئه وان رهزای منه و خیلافی ئه وان خیلافی منه و له سه ر زیگرو یادی خواو (توجه) و مراقبات و ئیتباعی سونه تی سه نیه ی ئیجتنباب له بدیعهت ره دی یه و سه برو تابشت هیئنان و ته وه کول و ته سلیم و ره زاو کارو ئا کاری زانیاری و زانستی و ته فسیری قورئان و فه رموده و په ند دادان بوّ صوفیان و په ندی صوفیانه و ئیرشادو ریبنویتی داخوازان، به رده وام و خه ریک بی. (اللهم اجعله للمتقين اماماً، و صلی الله علی سیدنا محمد و علی آله و صحبه و سلم).

حه زه رته ی مه ولانا خالد دوای ئیجازه وه رگرتن به ره و کورده واری گه رایه وه، خو له فاو مریدان و مه نسوبانی خانه قا، تاده ره وه ی شار بوّ ریژدانان به ری یان کردو شاعه بدولاش تا ده ره وه ی خانه قا به ریی کردو دهستی له ئه ستوی مه ولانا کردو دو عای سه ر که و تنی له دین و دنیا بوّ کرد.

حه زه رته ی مه ولانا خالد شاره زوری له گه رانه وه دا له به نده ری مه سه قهت وه، بوّ شیراز و هه مدان و له سالی ۱۲۲۶ ی کوچی مانگی ده گاته شاری زانست و زانا په ره وری سنه و له حوجره ی مزگه وتی قه لعه بیگی لائه دا و له وی کوری زور له زانیان و هوژانفان بوّ وینه عه للامه ی ناو دار شیخ محمه د قه سیم له مه ولانا خالد ده ئالین و ده چنه سه ر ریبازی نه خشی (۱)

مه ولانا دوای چه ن روژ له سنه وه به ره و شاره زور ده گه ویتته وه و له ریگاو له شار و لکه ی سه رگیت و مالی محمه د خانی برای لائه داو چه ن روژ له وی ده میتته وه و هه ر له سالی ۱۲۲۶ کوچی و ریکه وتی ۱۸۱۱ زاینی ده چیتته وه شاری سوله یمانی و

(۱) پروانه میژوی سوله یمانی لاپه ره ی ۲۲۶.

پاش ماوه یه ک ده چیه زیاره تی گلکۆی حه زره تی شیخ سه یید عه بدولقادر گی یلانی غهوسی (ئه عظمه بازالله)، له به غا (قدس الله تعالی سره العزیز) مهولانا خالد رو ده کاته هه شارو ئاوایه ک خه لک بو زیاره ت و دیداری ئه و زاته پا که هور و ژمیان ده بردو به دل و داو ئافه رین و به خیر هاتنیان عه زر ده کرد.

وه کو میژو ده نوی: حه زره تی مهولانا خالد بو ماوه ی پینج مانگ له ته کیه ی حه زره تی شیخ عه بدولقادر گی یلانی (غهوسی ئه عظمه) ده میئینه وه و خه ریکی ریازه ت و عیبا ده ت کردن بو خوا ئه بی و له روحی پاکی ئه وزاته پا که یار مه تی له خوا ئه خوازی و خو ی له و ریگایه وه زیاتر به خوا نیژیک ده کاته وه، ئه وسا ته شریفی موباره کی گه رایه وه بو سوله یمانی و کوریککی بو ناساندنی ریازی نه خشه ندی و ئیرشاد و توبه دا دانی خه لک پینک هینا.

به ره به ره کورکی زور له هه مو چینه کانی خه لک له مهولانا خالد ئالو بو نه مه نسوب و مریدی و ناو بانگی مهولانا ئه و ناوه ناوه ی پرو ته ژی کرد بو، هه ندی مه شایخی قادری که سه ر که وتنی مهولانا خالدیان به تی شکانی خو یان ده زانی ده سیان کرد به چاو و را داخستن و به دژی حه زره تی مهولانا له به رحه سودی و ده س تی وه ردانی دوژمنانی کوردو کوردستان ده سیان کرد به ئاژاوه نانه وه و تازار دانی مهولانا، بو وینه دژایه تی کردنی عه للامه شیخ ماری نو دیی و هه روا دژایه تی کردنی زانا و هو زانی گه و ره مه لا محمه د باله کی (۱)

- ته نانه ت نو دیی له مه نزومه یه کدا ده لی:

وضعتہ ہدیۃ الطالبی تکفیرۃ لخالد الکذاب.

حه زره تی مهولانا بو ئه وه ی ئاو به ئاژاوه دا بکا و قره قر نه میئنی له سالی ۱۲۲۸ ی گۆچیدا له سوله یمانی یه وه چوه شاری به غا و له فیرگه ی ئیحسائییه که له دواییدا به

(۱) تاریخی علم الفلک فی العراق نوسراوی عه بیاس عه زاوی به غدا ۱۹۵۸ ز په ره ی ۲۶۷ تا

۲۷۶۶ - بروانه ته صه وف له کوردستاندا لاپه ره ی ۱۰۶.

ته کیهی خالده ناودار بو دهسی کرد به دهرس و تنه وه و ئیرشاد کردن و توانی کوژی زور له هه موچینه کانی خه لک بولای خوئی رابکیشی، به یانیا فقی و مه لایی زور، له کوژی دهرس و تنه وهی قه لبه زه ی زانست و عیلمی ئه و هوزانه گه وه پاک و زاناو ئاکار چاکه، که لکیان وه ده گرت و زانست و زانیاری و خو و ئاکاری چاک و خودایی لی فی ده بون و ئوگری فی رگه ی حه زه تی مه ولانا ده بون و ئیوارانیش ئه و یندارانی سه یرو سلوک له سه ر چاوه ی به ریژه وه ی فه یضی بنیش و مه عریفه ت و خوا ناسی ئه و زاته پاکه که لک و به ره که تی یان وه ده گرت و له فی رانکوئی مه ولانا خالد زانست و خواناسی و دل و درون پاک و چاک و چاکه کردن و برایه تی و یه کیه تی و یه ک دل و یه ک گیانی فی ده بون، تا ئه و راده یه که کوژی له زانا گه وه کانی به غا بونه مرید و مه نسوبی حه زه تی مه ولانا.

به لام ئه وانه ی به خیلان به پله ی دین و دینای مه ولانا ئه بردگری حه ساده ت درو نیانی تاو ئه دا، ده سیان له دژایه تی کردنی مه ولانا هه ل نه ده گرت بو وینه، هه للامه ی زانا شیخ ماری به رزنجی نو دیی به قسه و دنه دانی شه یتان و شو فاز و دوژمنانی کورد و کوردستان بو کز کردنی مه ولانا خالد په راویک له زه م و سوک کردنی مه ولانا دا ده نوسی و بلاوی ده کاته وه، به م ناوه (تحریر الخطاب فی الرد علی الخالد الکذاب و نوسخه یه کی له سالی ۱۲۲۸ کوچی و ریکه وتی ۱۸۱۳ زاینی ده نی ریته لای سه عید پاشای والی به غدا و له و په راوه دا مه ولانا خالد به کافر بون تاوانبار ده کری، سه عید پاشا مریدی مه ولانا بووه و زوری مه ولانا خالد خو ش و یستوه و په راوه که ی نو دیی فری ئه دا و له وه لامیدا ده نوسی: (ئه گه ر مه ولانا خالد مسولمان نه بی ئه ی کی مسولمانه؟) و راده سپیری که زانای زور گه وه رو ناودار هه للامه، مه ولانا مه لایه حیا مزوری که له ۱۲۵۲ ی کوچی مانگی وه فاتی کردوه، له بابه ت مه ولانا خالده وه بکو لیته وه مه ولانا مه لایه حیا دوای لیکو لیته وه ده فه رمی:

(مه ولانا خالد له هه مو کار و خو و کردار و ئاکار و ره فتار دا تایبعی شه رعی

حه نیفی ئیسلامه و له سه ره ریازی قادریشه (۱)

یه کچی له زانایانی گه وهی ئه و روژگاره به ناوی شیخ محهمه د ئه مین عابدين موفتی شام کتیبکی له ره دی شیخ ماری نویدی و ناساندنی که سایه تی و گه وهی و زانایی و پله و پایه ی مه عنه وی مه ولانا خالد نویسه: به ناوی (سَلُّ الْحَسَامِ الْهِنْدِي لِخُصْرَةَ خُصْرَةَ مَوْلَانَا الشَّيْخِ خَالِدِ النَّقْشَبَنْدِي) که کوری زور له زانایانی ئه و روژگاره له به غدا و شام و سوله یمانی ئافه رین یان له سه ره نویسه.

سه عید پاشا والی به غدا زور به دلسوزانه پشتیوانی له مه ولانا خالد کرد و ده ستوری دا که کوری له زانایانی به غدا وه لای ره دی تومه ته کانی شیخ ماری نویدی بده نه وه، عدلامه شیخ محهمه د ئه مین کوری محهمه د صالح طه به قچه لی ۱۱۷۴ - ۱۲۳۲ موفتی حله، ئه م کاره ی گر ته ئه ستوو په راویکی به ناوی ئه لقه ول الصه واب له ره دی ماسومی یه، به ته حریر الخطاب له ره د و نه قضی ئیتهاماتی شیخ ماری نویدی نویسه و که وه به ردل و چاوی زانایانی به غدا و شام و ئافه رین یان له سه ره دانا وه هه روا کوری له زانایانی دیکه ش ره دیان له سه ره قسه کانی نویدی نویسه و له بابه ت ژیری و پاکی و چاکی و زانایی و خو و ئا کار جوانی مه ولانا خالد، ئه و په ری زمان پاراوی یان داوه. (۲)

مهولانا خالد و مه حمود پاشای بابان

له سه ره ده می ده سه لاتی داود پاشا والی به غدا، مه حمود پاشا بابان چوه به غدا و تکای له هه زه تی مه ولانا خالد کرد که بگه ریته وه سوله یمانی، مه ولانا خالد تکا که ی

(۱) کوواری کوری زانیاری کوردی لاپه ره ی ۷۱۰ - ۷۱۱.

(۲) کوواری کوری زانیاری کوردی سالی ۱۹۷۳ زاینی ژماره / ۱ لاپه ره ی ۷۱۱ و ئه نواری قودسیه لاپه ره ی ۲۳۲ - ماموستا مه لاکه ریم موده ریس ئیمام شافعی روژگار، لای وایه ئه م گه رانه وه له ۱۲۳۱ یا ۱۲۳۲ بووه.

ئەوی قەبول کردو له سالی ۱۳۳۰ کۆچی گه رایه وه بو سوله یمانی نیشتمانی خوئی و مه حمود پاشا حاکمی سوله یمانی مزگه وت و خانه قاو باره گای له سوله یمانی بو مهولانا خالد دروست کردو خه رچ و مه خاریجی مریدو مه نسوب و میواکانیشی بو گرتو ته ته ستو، چه زه تی مهولانا ش ده سی کرد به ئیرشاد کردن له سوله یمانی، خه لک ده سه ته ده سه ته له کوردستانی تورکیا و ئیران و عیراق رویان ده کرده خانه قای مهولانا خالد و زور به کولی دل تۆبه یان له سه ر ده ستی ده کرد.

زانای گه وه ره شیخ ماری نویدی و کوری دیکه له نه یارانی مهولانا خالد له ئاخیریدا په یان به هه له ی خوین برد، ده سیان کرد به عوزر هینانه وه و له و بابه ته وه نامه یان بو مهولانا خالد نوسی، مهولانا ش زور به دلآوایی و دل لاوینی یه وه وه لامی بو نویسه ته وه که هه ر که س بیان خوینته وه به گه وه یی و فه زیله تی خو و ته خلاق و زانست و زانیاری ولی بردویی مهولانا خالد په ی ده با، جوان بوئی ده ر ده که وی که چ مرو فیککی گه وه ره و گران بوه.

عه للامه نویدی که زانی دوژمنان راستیان له و له باره ی مهولانا خالد - ه وه لی ون کردبو، په شیمان بووه و بو ئاشت بونه وه له گه ل مهولانا خالد (مه لا حسین قازی ناودار به کوری مه لا جامی و سه یید سمایل به رزنجی نارده خزمه ت مهولانا بو ئاشت بونه وه، ته میش له پشینه ره که پیشوازی کردو له نامه یه کدا که بو شیخ ماری نوسی، رای گه یاند: من العبد المسکین و الفقیر المستکین، الی سیدی السید معروف سامحه الله بفضله ... ثم الامر بارسال المکتوب، امتثلناه و هو احسن مطلوب، و نرید جوابه علی ابلغ اسلوب، و اما الابراء فهو یصدر منی لیلاً و نهاراً و افصحت به فی المحافل جهارا، کما قرع سمعکم مرارا، و اما حب الاتیام و ترک الخلاف فامریشناق الیه اهل الانصاف، فکیف بمن یدعی له قدم فی طریق التصوف و لو بالجفاف

ولا یخفی علیکم ان السبب الاصلی لهذه الوحشة انما هو ترک التردد و تقلید اقاویل الناس فان صح ما بلغنی عنکم فعلیکم بالاعراض عن الکلمات المؤدیة الی الشک و الوسواس، فان احوال اهل الفقر و راء العقل و العلم لا یدرک بالقیاس و الی یضمن لک

هذا المسكين - ان ثبت قدمك، و ما طغى قلمك بعد اليوم - ان ترى نتائج لا يحمل اكثر السفير، و تزيد على حوصله التقرير و التحرير. - و من بعد هذا ما تدق صفاته و ما كتبه احظى لدى و اجمل. والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته^(۱). يانی نامه يه كه له بهنده ي مسكين و بي نه وای به نیاز بو خاوهن فهزل و تهدهب و خيوي حه سب و نه سب سهروهري ئيمه جه نايي سهيد مارف، به ويستني به خشيئي تهو له خواي دلاوا ... سه بارهت به نوسيني نامه فهر موبوت، ته مه باشتري پشنياره، ده كو شم كه تهوه به چاكتري شيوه بنوسم. تهوه ش كه له منت ويستبو نازادت بكه م، لام وايه بو تهوه ده بي بييسي كه له هه رده م و له هه ر شوي نيكدا به ئاشكرا تو م به خشيوه و نازادت ده كم.

له بابته ئاشتي و سازداني دوستي، ته مه كاريكه، كه هه ر خاوهن ئينسافيك ئوگري پييه تي، چ تهوه ي خوي هه ر چه ند به د روش بي به سوفي و خواناس بزاني، دياره ده شزاني كه هوي بنه ر ه تي ته م ليك دابرا نه مان، گوي دانه، به قسه ي ته م و تهو. تكايه ته گه ر قسه ي تي كه لاو به دودلي و ته زي له وه سه وه يي كه سه بارهت به من ده رت بريوه راست بي. له به ر دهوام بون له سه ر تهوه خوت رابگره، چونكا ره فتاري ته هلي فه قر له ولاي ته قل و زانسته و به قياس و به راورد، ده رك ناكري. به م بو چونه ته گه ر له سه ر به ليئي خوت سوري، دوا به دواي ته مه، به ر له قه له مت بگري، نه تي ته يي له وه ده گري كه هه لگرتي تهوه له عوده ي نامه به ر، به ده ره، زمان له وتني و قه له م له نوسيني بي و زه يه، شتاني دي كه ش هه ن كه وتنيان ورد بونه وه ي زياتري ده وي، دياره شتاني كيش هه ن نه وتنيان باشته ر. سه لام و ره حمهت و به ره كه تي خواله سه ر تو بي.

لام وايه جه نايي دوكتور خه ليقي ماموستاي پيشوي فه لسه فه ي زانكو ي ته وريز روژيك هه وه كو عه للامه نو دي له قسه كاني خوي په شيمان ده بيته وه، چونكاي به لگه له باره ي مه ولانا خالده وه، قسه ي كرده.

(۱) شيخ معروف النوده ي البرزنجي په ره ي ۵۳.

كلو ديوس جيمس ريچ CLAUDIUS JAMES RICH نوينهري كومپاني هيندي شهرقي له سهفه نامه كه ي خويدا كه چوته كوردستاني عيراق ده نوسى خه لك مهولانا خالديان له شيخ عهبدولقادر گه يلاني لاگه و ره تر بوو زياتر له دوانزه ههزار مهريدي ههيهو پاشا له خزمهت مهولانا خالد به پيوه دهسه و نه زهر راده وهستاو ئاوى قه ليا ناوى تهوى ده گورى^(۱) خه لك به حه زه رته مهولانا، ناويان ده برد و قسه ي تهويان وه كو قسه ي پيغه مبه ر لاگه و ره و مدفه رك بووه، وه ك پيغه ر ريزى بو داده نرى و سه ر كرده كورده كان هه مو مريدي تهون، مه حمود پاشا له گه ل عهبدو لالا پاشا ي مامى و عوسمان و سوله يمانى براى چونه لاي شيخ خالد (عهبدو لالا) پاشا و عوسمان و سوله يمان هه ر سيكيان سوينديان به قورئان خوارد، ته گه ر له توركييا يا له ئيرانه وه نامه يان بو هات له خزمهت مهولانا خالد هه لي پچرن، هه ر ته وه خو ي ترسى نا سه ر دلي توركان و ره ژيمى ئيران و جا ته وه بو، ده سيان له مهولانا وه شانده.

كلود يوس جيمس ريچ ده نوسى به لام ته مرو هه ر ته و كور دانه مهولانا خالد به كافرو زينديق ناو ده بن و قسه ي جور به جورى له بابته كوفرو له دين وه ره گه رانه وه ده نيته پارسه نكي، ته وه ي بوته هوى هاتنه خواره وه ي پله و خوشه ويستي شيخ مردنى منالى پاشا بابان بو، چو نكا، ته و و تبوى كه مندالى پاشا له نه خوشى چاده كه مه وه به ليئى شفای تهوى دابو، له م ناوه دا قسه ي ديكه ش هه بو، ده يان وت: له نيوان پاشا و برا كانيدا دژايه تي ساز كرده، هه ندى تر لايان و ابو كه شيخ ده ي و يست دينى تازه بيئى، ته وه ده ي و يست ناوى له دنيا دا به رزبكاته وه و سه ر وه رى دنيا به ده سه وه بگري، قسه ي زور له وه زل تريان له بابته مهولانا وه ده وت كه بو قه بول كردن نابى.

(۱) ريچ له عراقدا سالى ۱۸۲۰ كلو ديوس جيمس ريچ ته رجه مه ي به ها ته دين نورى سالى ۱۹۵۷ ز لا په رى ۳۲۶ و په رى ۱۵۷ ريچ ته رجه مه ي محمه د حه مه باقى چاپى ئيران ۱۹۹۲ ز - كورد، عه ره ب، تورك نوسراوى سيسيل، جى. ئيد موندز. په رى ۱۴ / ته رجه مه ي ئيبراهيم يونسى چاپى يه كه م تاران روزبه هان ۱۳۶۷.

داود پاشا و مهولانا خالد

به لآم داود پاشا زۆری بروا به وهرع و زوهو و چاکی و پیاو چاکی مهولانا هه بو، جاکاتی، کهوته بهر در دۆنگی خاوهن پله و پایه کانی حوکومه تی ره شی عوسمانی، زۆر توندو پیاوانه پشتیوانی له مهولانا کرد، هوی ئه و بهد گومانی به له بهر ئه وه بو که حوکومه تی عوسمانی، تی گه یبو که رچه و ریازی نه خشی (نه قشبهندی) زۆر به تاو له ناوسنور و کهوشه نی ئیمپه راتوری تورکی عوسمانی، بلاو ده بیته وه و خه لک به دل ئوگری مهولانا خالد بون و له پهره گرتنی ئه وری بازه مه ترسی نیشه سه ر دلی ره شیان و له یه ک گرتن و یه ک کهوتنی پهیره وانی مهولانا ورا په رینی خه لک بو ئازادی کورده واری ئه ترسان، به لآم داود پاشا بهر و الهت پشتیوانی مهولانا بو.

ئه بی ئه مهش بزانی که لیکۆ له ری ناودار عه باس عه زاوی ده نوی: سه ر ئه نجام له دهس زولم و زۆر ویژی داود پاشا له خه لکی کوردستان و سوله یمانی مهولانا خالد ناچار بو له سالی ۱۲۳۶ ی کوچی مانگی ۲۵ / ۱۰ / ۱۸۲۰ ی زاینی بو جاری سیوه م له سوله یمانی یه وه برواته وه به غا^(۱)

مهولانا و زانایان

حه زه تی مهولانا خالد دوای دامه زران له ته کیهی (خالدیه) که بو ئه و ساز درا بو، کهوته بهر ریژدانانی والی به غا، وه زانایان و بیروه وهران له ده وری مهولانا خربونه وه که له زانست و خواناسی ئه وزاته که لک وهر بگرن، ئه لین: مه حمود پاشای بابان چه نندین جار تکا کاری نارد له لای مهولانا که بگه ریته وه بو سوله یمانی به لآم مهولانا نه گه را یه وه بو سوله یمانی، به لآم یه کیک له خه لیفه کانی خووی که ناوی (شیخ عه بدوللا - ی هیره وی) بو له خانه قای سوله یمانی له جیکای خووی داینا.

(۱) کوواری کووری زانیاری کوردی ج ۱ لاپه ره ی ۷۰۳.

ئه لئین: ئەم جارە سێ مانگ لە بەغا مایهوه و لەو ماوه دا کۆرێ زۆری لە خه لئفه کانی خوێ بو ئیرشاد ئه نیر یته شار و گونده کانی ئەم لاو ئەولا، بو وینه شیخ ئەحمەد ههولیری که زانایه کی قسه زان و قسه رهوان و ئەدیبه و هونەر و عارف و خواناسیکی گهوره و زه بهر دهست بو، ناردی یه، دیمه شق تا خه ریکی ئیرشاد و ریتوینی خه لک بکا بو سه ر ریبازی رچه ی نه خشه ندی.

شیخ ئەحمەد ههولیری لە ماوه یه کی زور که م دا کۆرێ زۆری هینایه سه ر ریبازو فیرگه ی هه زرتی مهولانا خالد (قدس سره) - له و شاره و ده ور به ری ئەو شاره سوژو ئەوینی و ساز بو که خه لک تکایان له هه زرتی مهولانا کرد ته شریفی بچینه شام و شیخ ئەحمەدیش نامه یه کی زور جوان و رازوه ی له و بابته وه بو پیری ده ستگیر هه زرتی مهولانا نوسی و تکای لی کرد که بیته دیمه شق و شام تا هه مو خه لک له نیزیکه وه به زیاره تی مهولانا بگه ن.

چونی مهولانا بو شام

هه زرتی مهولانا سه ر ئەنجام له سالی ۱۲۳۸ ی کۆچی و به رانه ری ۱۸۲۳ زاینی له گه ل کۆرێ زور له زانایان و عوره فاو خواناسان و ئەویندارانی خویدا هه ر له کۆستان: هه واری قه لآخانی و هه وش بارانی هه و رمانه وه چووه شام، کاتی^(۱) هه والی چونی مهولانا بو دیمه شق بلاو بو وه^(۲) خه لک به سوژ و ئەوینه وه تا چه ن کیلومتری ده ره وه ی شار به ره و پیری هه زرتی مهولانا چون و هه زرتی مهولانا یان زور به حورمهت و ریزه وه هینایه شاری خوینان، و یژاوه ران و شاعیران و هونهرانی زاناو

(۱) کاتی مهولانا خالد، له هه وار ده بی له هه وارمان، نامه و داخوازی له خه لکی شامه وه بو دی و له سه ر ده عوه تی ئەوان بریاری چون بو شام ئەدا.

(۲) هه ندی لایان وایه له ۱۲۴۲ ی مانگی و ۱۸۲۶ ز - مهولانا ته شریفی چۆته دیمه شق - بروانه

کتیپی روحی مهولانا خالد په ره ی ۲۲ چاپی ۹۸۷ ز

ناوداری دیمه شق و زانایانکی وه کو شیخ شاهین عه تار و شیخ محمه مد خانی و شیخ محمه مد جومله ی خه لوه تی دیمه شقی و زانایان و شاعیرانی دیکه یش قه سیده گه لیککی زور پرو غه رایان به ناوی به خیر هاتن و پیروز بایی و تنه وه عه زری مهولانا یان کرد، وا لیزه دا بو نمونه چهن هونه یه ک له سه ره تای قه سیده ی شیخ محمه مد جومله، ده گیرینه وه:

هونه:

أَضَحَّتْ دِمَشَقٌ بِبَهْجَةٍ وَمَسْرَةٍ وَالنُّورُ وَالْأَشْرَاقُ مِنْهَا صَاعِدٌ
وَالطَّيْرُ غَنَّى وَالغُصُونُ رَوَاقِصُ تَهْتَزُّ مِنْ طَرَبٍ وَهُنَّ مَوَائِدُ
وَالْوَقْتُ طَابَ وَهَيَمَتَّ أَهْلُ الصِّفَا وَالزُّهْرُ يَحْدَقُ وَالْعَنَا مُتْبَاعِدُ

مُدَّ حَلَّ بِالشَّامِ الشَّرِيفَةِ سَيِّدٍ وَعَلَيْهِ مِنْ حَلِّي الْكَمَالِ فَوَائِدُ

فَسَأَلْتُ عَنْهُ بَيْنَ أَرْبَابِ الْهُدَى قَالُوا: «ضِيَاءُ الدِّينِ هَذَا خَالِدٌ»
وَهُوَ الْمُجَدِّدُ بَلْ هُوَ الدَّاعِي إِلَى سُبُلِ الرَّشَادِ فَنَعَمْ ذَاكَ الْمَاجِدُ
فَلَقَيْتُهُ فَوَجَدْتُهُ كَاللَّيْثِ فِي سَطَوَاتِهِ وَهُوَ الْإِمَامُ الْوَاحِدُ

مهولانا له دیمه شق دا

حه زره تی مهولانا خالد له دیمه شق مایه وه ده سی کرد به فیرکردنی زانستی و زانین و نشان دانی ریبازی خواناسی و یرشادی خه لک، بو چونه سهر ریبازو سهر ته ریکه تی نه خشی و فیرکردنی داب و ده ستوری ته و ریبازه، له هه مان کاتیشدا له گهل زانایان و خوا ناسانی ته وی خه ریکی لیکولینه وه و پیا چونه وه ی مه به سستی زانستی و مه به سستی دینی بو.

له دیمه شقه وه، چوه قودس و دوی زیاره تی شوینه پاکه کانی ته وی به ره و

دیمه شق گه رایه وه وه له سالی ۱۲۴۱ کوچی بو جاری دوهم چوه حیجاز، زانایان و گه وره پیاوانی حه ره مهین که ئاوازه ی زانایی و بلیمه تی و به رزی و بلیندی پله ی عیرفان و خواناسی و فهزل و که مال و تی گه یشتیوی و پیگه پشتوی مهولانا خالدیان بیستبو و زور به ئه وینه وه چاوه روانی دیداری ئه و زاته یان ده کرد، چونه زیاره تی و کوریکی زور له سه ر دهستی دا توبه یان کردو ته موسوکیان وه رگرت، سالیکنک دوای ئه م برواره، مهولانا خالد وه صیهت نامه ی خوئی نوسی و کتیب خانه و په رلانه ی خوئی وه قفی زانایانی ئه وی کرد، جا زانای له خوا ترس و به ته قوا شیخ سمایی ئه نارانی بو رینویتی مسولمانان، کرده جی نشینی خوئی، به ئیشاره و ئامازه گه یشتنی مه رگی خوئی راگه یاندو وه صیه تی فه رمو که ته نیا ئه م رسته: «هذاقبر الغریب خالد» - له سه ر سه نگی مه زارم بنوسن.

زوری پی ناچی نه خوشی تا عون: (زگچون) له دیمه شق دا په یا ده بی، خه لکی زور توشی ئه و نه خوشی به ده بن و پی ده مرن و دو کوری حه زره تی مهولانا ش هه ر به و نه خوشی به ده مرن.

وه فاتی مهولانا خالد:

حه زره تی مهولانا ش له شه وی ۱۲ زیقه عیده توشی نه خوشی تا عون ده بی و له روژی ههینی ۱۴ ی ئه و مانگه له سالی ۱۲۴۲ ی کوچی مانگی و ریکه وتی ۱۸۲۶ زاینی هه ر به و نه خوشی به دوای دو روز نه خوشی وه فاتی ده کا وله صالحیه: (حئی الأکراد) دیمه شق له شی پاکی ئه و زاته پا که ده نیژن، واژه ی: (مغرب) به حیسابی ئه بجه د ماده تاریخی وه فاتی ئه و زاته پا که به و باره گا که ی ئیستاش جیگای رازو نیازی ئه و پندار و نه زه گه به کی پیروزه و بو نیازانی ده چنه سه ری و زیاره تی ده که ن و له بهر خوا ده پارینه وه و روچی پاکی مهولانا خالد ده که نه تکا، کار و هوئی نیژیک بونه وه له خوا و جی به جی کردنی رازو نهیئی دل و ده رونیان. به لام خوالیخوشبو ئوستاد ئه مین زه کی نوسیو به تی: (حه زه تی مهولانا خالد له ۲۸ شه والی سالی ۱۲۴۶ ی مانگی به ره و لای خوا باری

کردوه (۱)

گويا له نيوان نوئيژي شيوان و خه و تناندا گياني حه زره تي مهولانا به ره و لاي
مه له کوتي ته علا بال ده گري و بو به ياني ته وشه وه، به به شدار بوني کوري زور له خه لکي
ديمه شق چه نازه که ي به خاک ده سپين (قدس الله تعالى اسرار العليه). جا ته وه يه له
بابه ت ته م زاته پاکه وه ده بي بليين:

خوشا، آنان که با عزت زگيتي بساط خویش برچيدند و رفتند

خوشا آنان که بر این صحنه خاک چو خورشیدی درخشيدند و رفتند

به راستی مهولانا خالد خاوه ن شان و شکو و به عيره ته وه، وه ک روز دنيای ئيسلام
و عيرفان و کوردواری نورانی و روناک کردو پياوانه و مرويانه به ره و لاي خوا بارگهی
تيکناوه، به لي ئازيران، به ريزان دنيا و ايه:

زمین گرگشاده کند راز نماید سرانجام و آغاز

کنارش پر از تاجداران بود برش پر ز خون سواران بود

پر از مرد دانا بود دامنش پر از ماه رخ چاک پيراهنش

سيفه ته جوانه کانی مهولانا خالد:

مهولانا خالد زاتيک بووه پر به ره که ت، داراي هه مو خوو ئاکاريکی په سه ندو
جوان و خودايی، قه د بليندو ته ندام ريک، روخوش، خوش خو، جوامير، ده هنده و
دلاوا، ساداتی زور خوش ويستوه و ريزی زوری بو مه لافه قی يان داناوه، جلکی
خاويئي له به ره ده کردو پاک و خاوين و دل و درون چاک و بي گزی و فزی بو، راست و دل
بژون و ئازاو نيشتمان ويست و خو به که م زان و زاناو وردو ليکوله ربو، هزی له پاک و
خاويئي و بيهداشت ده کرد، کلاوی فيسی له سه ره ده ناو عه صای به ده سه وه ده گرت.

(۱) مشاهير الکورد و الکوردستان ج ۱ لاپره ی ۱۹۲.

زانای گه وره‌ی ناو دار ته بو سه‌نا مه‌حمود - ی ئالوسی زاده، خاوه‌نی ته‌فسیری رُوخِ المَعانی له یه‌کی له کتیبه‌کانیدا به ناوی (الْفَيْضُ الْوَارِدُ عَلَيَّ رَوْضَةَ مَهَوْلَانَا خَالِدُ لَهُ بَابَةُ حَهْرَه‌تِي مَهَوْلَانَاوه نویسه‌تی: ته‌م مانگی چارده پرگرشه‌گرشه‌و ته‌م زانا به‌وزه‌یه، شه‌وزه‌نگی نه‌زانی وجه‌لی به‌ زانستی خوئی روناک کردوته‌وه‌و ژه‌نگی نه‌زانی به‌زانیاری خوئی سرپوه‌ته‌وه‌و په‌رده‌ی ره‌شی به‌ نوری عیلمی خوئی لاداوه، زور واتای ره‌قی نه‌رم کردوه‌و واتای قسه‌ی کورتی ده‌رخستوه‌و شوبه‌هی له‌ سه‌ر لابرده‌وه‌و زور مه‌سه‌له‌ی له‌ هیله‌ک داوه‌و خه‌وشی گر توه‌و زور مه‌به‌ستی وردو ردی به‌یان کردوه که زور خوش و له‌زار سوک و شیرن و به‌تام و ناسک و پته‌و و واتا خوشن.

«إِنَّ هَذَا الْبَدْرَ الْمَنِيرَ، وَالْعَالِمَ النَّحْرِيرَ، أزالَ ظِلْمَةَ الشَّكِّ بِأَسْرِهِ» وَ مَحَا غِيَابَهُ بِأَنْوَارِ سِرِّهِ، فَكَمِّ مِنْ مُشْكَلِ حَلِّهِ، وَ مُجْمَلِ فَصْلِهِ، وَ شُبْهَةِ إِذْهَبِهَا وَ مَبَاحِثِ هَدْبِهَا وَ مَسَائِلِ حَرَرِهَا، وَ مَطَالِبِ قَرَرِهَا مَعَ عُدُوبَةِ بَيَانٍ وَ حَلَاوَةِ تَبْيَانٍ وَ لَطَافَةِ مَعَانٍ وَ رَصَافَةِ مَبَانٍ ...»^(۱)

هه‌ر ته‌م نوسه‌ره پایه به‌رزو زانایه له‌ نوسراوه‌یه کی دیکه‌ی خویدا به‌ ناوی (غرائب الاقتراب) له‌ زیمه‌نی قسه‌کردن له‌ بابته‌ ماموستا‌کانی خوئی سه‌باره‌ت به‌ مه‌ولانا خالد ده‌نوسی:

«وَقَرَأْتُ مَسْأَلَةَ الصِّفَاتِ مِنْ كِتَابِ خِيَالِي، عَلَيَّ حَضْرَةٌ مَنْ لَا يَصِلُ إِلَى حَقِيقَةِ فَضَائِلِهِ خِيَالِي، مَوْلَانَا ضِيَاءُ الدِّينِ الشَّيْخِ خَالِدِ النَّقْشَبَنْدِيِّ؛ وَ هُوَ صَاحِبُ الْأَحْوَالِ الْبَاهِرَةِ، وَالْكَرَامَاتِ الظَّاهِرَةِ، وَالْأَنْفَاسِ الظَّاهِرَةِ، الَّذِي تَوَاتَرَ حَدِيثُ جَلَالَتِهِ، وَ أَجْمَعَ الْمُنْصِفُونَ عَلَيَّ وَلَايَتِهِ، وَ عَمَّتْ بَرَكَاتُهُ الْحَاضِرِ وَالْبَادِي، وَ انْتَشَرَتْ فِي كُلِّ وَادٍ وَ نَادٍ، اِمْتَدَّتْ فِي الْمَقَامَاتِ وَالْأَحْوَالِ بَاعُهُ، وَ عَمُرَتْ بِالْفَضْلِ وَالْأَفْصَالِ رِبَاعُهُ، كَانَ حَرِيصًا عَلَيَّ سَلُوكِ طَرِيقِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ، لَا يَصْرِفُ مِنْ أَوْقَاتِهِ سَاعَةً، فِي غَيْرِ حَلِّ دَقِيقَةٍ عِلْمٍ أَوْ طَاعَةٍ،

(۱) غیاهب: جه‌می غیهب - ه و به واتای تاریکی‌یه، صافه: پته‌وی، نه‌زم و ته‌رتیب.

حَسَنَ السَّمْتِ وَالسَّيْرِ، نَبْرَ الْقَلْبِ وَالسَّرِيرَةِ، إِنَّ تَوَجُّهُ إِلَى قَلْبِ مَرِيْدٍ مَلَأَهُ نُورًا، أَوْ رَبَطَ عَلَى أَكْرَامٍ مُعْدِمٍ أَفْعَمَ واديه بايدى آياديه مَسْرُورًا...»^(۱)

شين گيراني زانايان و شاعيران بومهولانا خالد

زانايان و هوژانقانان بو مردنی حهزرتی مهولانا خالد شاره روزی، نه خشبهندی زوربان هونراوه له شینی تهوزاته دا هوندوته وه بووینه سه رنج بده نه تم قه صیده، که عهلامه ی ناودار شیخ محمه مد ته مین عابدين موفتی، بو شینی حهزرتی مهولانا خالد دایناوه که سه ره تاکه ی به مجوره یه:

فَرَايِنَاهُ قَدْ اَمَالَ الْجَبَالَا	اَيُّ رُكْنٍ مِّنَ الشَّرِيْعَةِ مَالَا
وَبَهَاءٍ وَبِهَجَّةٍ وَكَمَالَا	مُنْذُ رَزَيْنَا بَاوْحَدِ الْعَصْرِ عِلْمًا
وَسَخَاءٍ وَعِفَّةٍ وَنَوَالَا	وَاجْتِهَادًا وَطَاعَةً وَصَفَاءً
وَيَمِينًا وَقِبْلَةً وَشِمَالَا	هُوَ بَحْرُ الْعُلُومِ شَرْقًا وَغَرْبًا
فَانِ، وَهُوَ الْفَرِيدُ قَالًا وَحَالَا	هُوَ قُطْبٌ عَلَيْهِ دَارَتْ رَحَى الْعِر
رَيْنِ صَحَّ اِنْتِسَابُهُ اِجْلَالَا	وَلِعُقْمَانَ ذِي الْحَيَاءِ وَذِي النُّو
نَقْشِبِنْدِي زَادَ مِنْهُ جَمَالَا ^(۲)	وَ بِهِ اَزْدَانَ دَيْنَنَا وَطَرِيْقُ اَل

(۱) حاضر: شان نشین، بادی: دهشت نشین، نادى: ته نجومه ن، باع: باوهش، که نار، داوین، عَمْرَتْ: ئاوه دان بو وه، پر نیعمهت بو، رباع: جهمی ربع به واتای خانو: حالت و سه ر و بارو دوخ. - سریرة: دل و نیهت، مُعْدِمٍ: ژارونه دار، أَفْعَمَ: ته ژى کرد.

(۲) اَيْدِي جهمی یه ده، به واتای دهسه، اَيْدِي جهمی جهمه و به واتای نیعمه ته، مَالًا ته لفه که ی بو ئیتلاقه و مَال به واتای کووربونه وه و ئوگربونه، (امال) کووری کرد، ویرانی کرد، چه ماندی یه وه، خواری کرد، رَزَيْنَا: مهینه تاوی بوین، له چاوگه ی (رزء) ه. - به واتای دهر دو رهنج و مهینه ته، بهاء: روناکى، نَوَال: به خشین: دارَتْ: گهرا، سهیرانی کرد، رَحَى: تاش، چه رخ.

شاعیری دیکهش له میژوی وهفاتی ههزره تی مهولانا دا فهرمویه تی:

هونه

ما يقول العبدُ: أرخ (خالد قطب توفی:)

که بهرانبه ره له گهل سالی ۱۲۴۲ کوچی مانگی که مهولانا خالد له و میژوه دا. بارگهی به ره و لای خوا تیکناوه. (۱)

خاو خیزانی ههزره تی مهولانا خالد.

مهولانا چوار کوری بهم ناوانه بوه - ۱ - بهاء الدین محمد ۲ - شمس الدین عبدالرحمن ۳ - شهاب الدین ۴ - نجم الدین.

هه ره وه کو کلودیوس جیمس ریچ ده نوسی: چوار ژنیشی هه بوه وه خه لک مهولانا خالدیان له ههزره تی شیخ عهبدولقادر گه یلانی کورد (غوٹ الاعظم قدس الله اسرارهم العلیه) پی گه وره تر بوه، مهولانا خالد کچی کیشی به ناوی (فاطمه بوه، کوری یه که م و دوهمی چهن روژ بهر له وهفاتی مهولانا مردون و سیوه مه که یشی چهن روژ دوا ی وهفاتی مهولانا به بیماری تا عون (۲) مردوه.

نه جمه دین له کاتی وهفاتی مهولانا دا یه ک سالانه بوه که له دوا ییدا گه وره بوه و لای (شیخ محمد صاحب) توبه ی کردوه و چوته سهر ریباری نه خشی و سهر ته نجام له سالی ۱۲۷۰ ی کوچی مانگی کوچی دوا یی کردوه.

فاطمه خاتونیش له سالی ۱۲۴۱ ی کوچی له دایک بوه و له سوینگه ی شیوا ی و لیها تویی و ژیری و زرهنگی و ئه وین به خویندن دوا ی گه یشتن به ته مهنی خویندن دهس ده کا به خویندن و نوسین و تا پله ی پیگه یشتن و که مال به دوا ی ئامانجی خویدا ئه روا.

(۱) تاریخی مه شاهیری کورد ئوستاد بابامه ردوخ روحانی (قدس سره)

(۲) (وبا): (زگچون)

مهولانا خالد کاتي له مهدينهه موئه و هره بووه، هم پارچه هوتنهه فهرموه:

هوتنه:

وه هه و دال نه کهم وه هه و دال نه کهم
تاکهه خوآ چون قهيس وه هه و دال نه کهم
بازوی دهرويشيم پر خرخال نه کهم
پوشاکي جه لوآنگ شاه سماآ نه کهم
چهني دهيري يان مال به چوآ نه کهم
ته حصيل، روزي به که شکوآ نه کهم
فهنایم به خاک سه حرای بهر نه کهم
به کانی و سیلاو دیدهم تهر نه کهم
بيخ ريشهه نه خل زه و قم پهه نه کهم
چار گوشهه جيهان به سکهن تهن نه کهم
پهري بهخت و بم خاک وه سهر نه کهم
يامهن هوو پهه سهه سکهندهر نه کهم
جه قهوم و عه شرهت خوآ بيزار نه کهم
عهزم وه هه کابل و قهندههار نه کهم
(خالد) بي! ره فيق، روژ وه شه و نه کهم
چون قاف ناوان، تهرک، خهوه، نه کهم^(١)

(١) يادی مهردان ج ١ په رهه ٦٢٢ چاپي ١٩٧٩ چاپخانهه کوري زانباري کورد.

حه زره تی مهولانا خالد نه خشبه ندی شاره زوری:

- دهریای غیرفان و زاناو شاعیریکی بههیزو جوامیریکی فاضل و گه وره و نورانی و هوزانفان بو، به عهره بی، فارسی، کوردی کتیب و دیوانی هه یه، به و ته مه نه که مه وه به و هه مه که ندو کو سپ و کاره وه، شوینه وارو نوسراوه یه کی روز و به که لکی هه یه، بو وینه:
- ۱ - کتیبیک له بابته ئیراده ی جوزئی به ناوی (عقد جوهری) له سه رفه رق له نیوان ماتریدی و شه رعیدا، که زانای ناودار شیخ ئیبراهیم فه صیح بن صبغه الله بن محمد شه سعه ده ری له ژیر ناوی (احسن المقال) له شه رحی رساله ی خلق الاعمال دا شه رحی لی کرده و هه روا عه بدولحه مید همدی کوری حاجی عومه ر خه ربوتی له ژیر ناوی (السیط العبقری فی شرح العقد الجوهري) شه رحی کرده، که له سالی ۱۳۰۰ له شه سته مبول له چاپ دراوه، هه روا شه رساله له لایه ن زانای فازل عبدالله بن شیخ محمد شه مین بیتواتی به ناوی (المنحة الوهبیه فی شرح الارادة الجزئیة) شه رح کراره که له به غا له ۱۳۴۷ کوچی مانگی له چاپ دراوه.
- ۲ - کو به له سه ر (جمع الفوائد فی جامع الاصول و جمع الزوائد) له فه رموده ی پیغمه ردا نوسراوی شیخ محمد کوری سوله یمانی مه غربی.
- ۳ - کو به له سه ر خه یالی عه بدولحه کیم خه یالی له بابته شه قیده وه وله شه سته نبول له سالی ۱۳۰۷ ی کوچی له چاپ دراوه.
- ۴ - کو به له سه ر (نهایه ی شیخ ره مه لی) له زانستی فیه هدا له ریبازی ئیمام شافعی دا (د - خ).

(۱) نوکته: شیخ ئیبراهیم فه صیح بن صبغه الله بن محمد شه سعه ده ری نوسراوه یه کی زور و به که لکی هه یه و له سالی ۱۲۳۶ کوچی و ریکه وتی ۱۸۲۰ ی زاینی. له به غا له دایک بوه و له ۱۳۰۰ کوچی و ریکه وتی ۱۸۸۲ ی زاینی وه فاتی کرده و بو ئاگاداری زیاتر له بابته شه رحی حالی شه وزاته بروانه کتیبی تاریخ الادب العربی له عیراقدانوسراوی عه باس عه زاوی ج ۲ لاپه ره ی ۵۸ و ۵۹.

- ٥ - په راويك له عبادت دا
- ٦ - شهر حيك له سهر (اطباق الذهب) له بابت و پړاوه ري و ته ده به وه كه جارالله زمه خشه ري به فارسي نوسيو به تي.
- ٧ - شهر حيك له سهر مه قاماتي حهريري به فارسي كه ناته واوه.
- ٨ - په راويك به ناوي فرائد الفوائد له شهرحي حه ديسي جبريل له ته قیده دا كه به فارسي نوسيو به تي.
- ٩ - فوائد الضيائية، كه بريه تي به له كو به گه لي له سهر كو به ي ليكوله ري ناودار عه بدولحه كيم سه ياله كوتي له سهر كو به ي، عه بدولغه فوري لاري كه ته ويش له سهر شهرحي جامي به، له سهر كافي ه ي كوري حاجب - ي شاره زوري.
- ١٠ - كتيبي جلاء الاكدار والسيف البتار في الصلاة على النبي المختار كه له بابت ته هلي به دره.
- ١١ - كتيبي له اثبات جواز رابطه له تصوف دا كه له سالي ١٨٩٠ زو ١٨٩٢ له شاري قازان - ي شوره وي له چاپدراوه وه روا چاپي سهنكي ته وه، به شهر حيكه وه به پي حروف ي موعجه مه له سالي ١٣٢١ كوچي ديناوه كه به (جالية الاكدار و السيف البتار في الصلاة على النبي المختار) ناو براوه و به توركي له سالي ١٢٨٤ كوچي بلاو كراوه ته وه.
- شياوي زانينه له معجم المطبوعات دا ته م كتيبه له ژير ناوي الرساله الخالديه في رابطه النقشبنديه، به ناوي جياجيا: شيخ خالد به غدايي نه خشبه ندي، النقشبنديه، الشيخ خالد الكوردي و العثماني، شيخ خالد به غدايي له چاپدراوه كه مه به ستي هه مويان حه زه تي مهولانا خالد، نه خشبه ندي به، (١)
- ١٢ - رساله يه ك له داب و ده ستوري زيكر دا كه له گه ل (كتيبي بغية الواجد في

(١) بروانه معجم المطبوعات لاپه ره ي ٨١٣ و ١٨٦٥ و كوواري گر شه ي كوردستان ژماره ي ٣ سالي دوه م چاپي ١٩٨١ ز.

مکتوبات) حه زره تی مهولانا خالد، ناو براوه.

۱۳ - رساله یه ک له داب و ده ستوری مورید له گهل مورشیدی خویدا که له کوّبه ی کتیبی حدیقه الندیه له ئادابی ته ریه ی نه خشبه ندیه و البهجة الخالديه دا له سالی ۱۳۱۳ چاپ کراوه.

۱۴ - رساله یه ک له (ریگا) دا، که له میسر له سالی ۱۲۶۲ له چاپ دراوه و له سالی ۱۲۵۷ حاجی شریف نه حمه د، کوری عه لی کردویه ته تورکی.

۱۵ - مه جموعه ی موکاته باتی مهولانا به عه ره بی و فارسی که به ناوی (بغیة الواجد فی مکتوبات) مهولانا خالد که له لایهن (محمد نه سعد صاحب) دوا ی هه له گیری و ریک کردن له سالی ۱۳۲۴ له دیمه شق له چاپ دراوه.

۱۶ - وه صیه ت نامه ی مهولانا خالد، له سالی ۱۲۸۴ له نهسته مبول له چاپ دراوه و له (بغیة الواجد) یشدا دوباره له چاپ دراوه ته وه.

۱۷ - شه ریک له سهر (عه فایدی عه ضودی).

۱۸ - دیوانی نه شعاری مهولانا خالد به کوردی، فارسی و عه ره بی که له سالی ۱۲۶۰ ی کوچی و ریکه وتی ۱۸۴۴ زاینی له نهسته مبول له چاپ دراوه.

۱۹ - ته تمه ی ته علیقات له زانستی مه نق دا.

۲۰ - شه رحی به فارسی له سهر فه رموده ی بروا ئیسلام و ئیحسانه وه.

نه وکتیبانه ی که له باره ی مهولانا خالد وه نوسراون:

له باره ی گه وره بی و زانایی و خواناسی مهولانا کتیبی زور نوسراوه که گرینگترین یان به م جوړهن: -

- ۱) سل الحسام الهندی لنصرة مهولانا خالد نه خشبه ی نوسراوی محمد نه مین کوری سهد عومه رناودار به (ابن عابدین) که له سالی ۱۳۰۱ له دیمه شق له چاپ دراوه
- ۲) اصفی الموارد له سلسالی نه حوالی مهولانا خالد دا، نوسراوی شیخ عوسمان

بن سندوائلی نهجدی که له سالی ۱۳۱۳ کوچی له میسر چاپ کراوه، ئەم کتیبه له لایهن شیخ ئەبو به کر کوری شیخ مهجد، ئەحسانی به ناوی (نەشری وەردی) له ئەخباری مهولانا خالد نهخشبهندی کوردی، کورت کراوه تهوه. له و کتیبه دا شیعی زور جوان و پیرواتی ههیه وه کو:

ایا منزل الاکرد بورکت منزلا
سعدت فیما صحبت الاحدیقه
لنا فیه اعمار المعارف تشرق
بها زهر التحقیق بالدرس مورق
تا ئەو جیگایه که ئەلی:

ولکنهم قوم کرام فصیهم سعید و ان بالبعد والصدذوقوا. (۱)
۳) الفیض الوارد علی روضة مرثیه مهولانا خالد نوسراوی ئەبو سهنا مهحمود
آلوسی چاپی که ستهلیه ی سالی ۱۲۷۸ کوچی.

۴) حه دیکه ی ندیه له ریبازی نهخشبهنی و بههجه ی خالديه نوسراوی عهلالمه
محهمه د کوری سولهیمان، کوری مراد، کوری ئەو رهحمان عوبهیدی بهغایی حه نهفی
نهخشبهندی له خهلیفه کانی مهولانا خالده که شهرحی حالی مهولانای به درێژی تیا باس
کردوه، ئەم کتیبه له کوبه ی (ئهصفی الموارد) چاپ کراوه.

۵) مهجدی تالد له مهناقبی مهولانا خالد به قهله می ئیبراهیم فهصح حهیده ری
کوردی بهغایی که له سالی ۱۲۹۲ ی کوچی له ستهمبول له چاپدراوه.

۶) الاساور العسجدیه فی الماثر الخالديه) نوسراوی شیخ حوسین کوری
ئهحمه دی بهصری دهسوری.

۷) نهشر الواردی باخبار مهولانا خالد نهخشبهندی کوردی نوسراوی ئەبو به کر
کوردی محهمه د حه نهفی ئیحسانی که له (مدیریت) تهوقافی بهغا به ژماره ی ۱۴۸۲۶
ههیه.

۸) القول الصائب برّد ماسمی بتحریر الخطاب نوسراوی محمد ئەمین موفتی حله.

(۱) کتیبی ژیناوه ری رانایانی کورد له جیهانی ئیسلامه تی نوسراوی دوکتور (شه پۆل).

- (٩) السهم الصائب لمن سمى الصالح بالمبتدع الكتاب نوسراوى محمد ثمين سويدي به غايى.
- (١٠) البهجة السنية فى آداب الطريق العلية الخالديه نوسراوى عهبدوللا خانى چاپى ١٣٠٣ كوچى.
- (١١) حصول الانس فى انتقال حضرة مهولانا خالد الى حضرة القدس نوسراوى سهيد سمايلى غهزى عامرى موفتى شافعى له ديمه شق، شام.
- (١٢) رياض المشتاقين فى مناقب مهولانا خالد ضياءالدين نوسراوى مهلا حامد بياره، شاره زورى كه نوسخه لى له خانه قاي بياره هه يه.
- (١٣) مسلمى الواجدو مثير التواجد فى تشطير مرثية) مهولانا خالد نوسراوى شيخ داود كورى سوله يمان، كورى جرجيس كه نوسخه لى له وه وقافى به غا به ژماره ٥٧٦٥ هه يه.
- (١٤) بغية الواجد فى مكتوبات حضرة مهولانا خالد نوسراوى شيخ هسهده صاحب زاده كه له ١٣٣٤ لى كوچى ريكه وتى ١٩٢٤ لى زابنى له ديمه شق چاپ كراوه.
- (١٥) الفيوضات الخالديه نوسراوى شيخ محمد هسهده صاحب زاده كه له گهل (نور الهدايه والعرفان) له چاپدراوه.
- (١٦) نور الهدايه والعرفات فى سر الرابطة و التوجه و ختم خواجه گان نوسراوى محمد هسهده صاحب زاده چاپى ١٣١١ لى كوچى عيلمى قاهره.
- (١٧) جمع القلائد و مجمع الشوارد فى فرائد حضرة مهولانا خالد نوسراوى محمد هسهده صاحب زاده.
- (١٨) الرحمة الهابطة فى ذكر اسم الذات و الرابطة نوسراوى شيخ حوسين كورى ههده ده سورى، خاوهنى كتيبى الاساور العسجديه فى الماثر الخالديه.
- (١٩) الحدائق الوردية نوسراوى عهبدولحه ميد كورى خانى خالدى نه خشبه ندى.
- (٢٠) السعادة الابدین فيما جاء فى النقشبنديه چاپى ١٣١٣ كوچى ميصر.
- (٢١) الانوار القدسيه فى مناقب السادة النقشبنديه نوسراوى محمد كورى محمد